

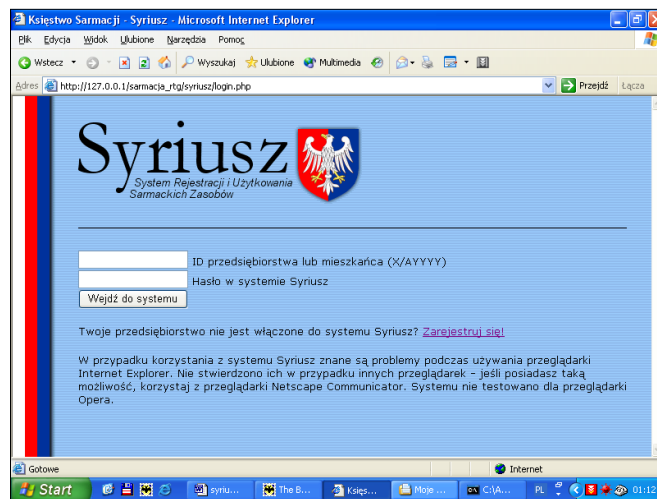
Syriusz – wprowadzenie do systemu

Syriusz jest systemem automatycznej gospodarki Księstwa Sarmacji. Niniejszy podręcznik ma za zadanie wprowadzić użytkownika w zasady funkcjonowania systemu: proces rejestracji nowych podmiotów, wytwarzania dóbr, ich sprzedaży, a następnie – transportu. Jest to pierwsza wersja podręcznika. Jestem otwarty na wszelkie sugestie, co należy w nim zmienić tak, by w sposób przejrzysty opisywał on system automatycznej gospodarki – pierwszy w historii polskich wirtualnych państw. **Piotr Kozanecki** (p.kozanecki@inetia.pl)

Spis treści

1. Rejestracja w systemie	1
2. Produkcja	2
3. Sprzedaż	3
4. Transport	4

1. Rejestracja w systemie. Na stronie głównej Księstwa Sarmacji (www.sarmacja.tk) znajduje się odsyłacz „Syriusz – system automatycznej gospodarki Księstwa”. Należy na niego kliknąć, by wejść na stronę systemu – możliwe jest również wejście bezpośrednio pod adres www.sarmacja.prv.pl/syriusz. Powinna pokazać się poniższa strona:

Należy wybrać opcję „Zarejestruj się”, znajdującą się poniżej formularza logowania. Na następnej stronie należy wypełnić formularz – ważne jest, by dokładnie wypełnić wszystkie pola w celu uniknięcia pomyłek. Jako sarmacki identyfikator przedsiębiorstwa lub mieszkańca należy podać odpowiedni identyfikator z działu „Firmy” lub „Mieszkańcy” stron Księstwa Sarmacji. W tym miejscu należy powiedzieć kilka słów odnośnie rejestrowania w systemie osób fizycznych i przedsiębiorstw.

Osoby fizyczne – mieszkańcy powinny zarejestrować się w następujących celach:

- 1) żywienia się, a zatem podejmowania pracy w Księstwie Sarmacji (osoby niezarejestrowane w systemie nie mogą być żywione przez restauracje, niejedzenie przez tydzień zaś powoduje brak możliwości wykonywania zawodu w branżach „wytwórczych” gospodarki Księstwa Sarmacji – o tym dalej),
- 2) nabywania na własność dóbr produkowanych przez przedsiębiorstwa (dobra wytworzone w systemie nie mogą zostać „wyeksportowane” poza niego – system tworzy obieg zamknięty).

Cele rejestracji przedsiębiorstw w systemie to:

- 1) cel zasadniczy – produkcja różnego rodzaju dóbr, należy jednak podkreślić, że w tym celu powinny rejestrować się wyłącznie przedsiębiorstwa z branż „wytwórczych”, czyli takich, które dostarczają różnego rodzaju wirtualne dobra, jak surowce, żywność, maszyny *etc.* Rejestrowanie się firm wyłącznie usługowych jest zbędne,

2) nabywanie na własność dóbr – patrz punkt 2 odnośnie rejestracji w systemie osób fizycznych.

Wracając do procesu rejestracji: jako nazwę przedsiębiorstwa należy, oczywiście, podać nazwę podaną podczas jego rejestracji w systemie informatycznym Księstwa Sarmacji (tę, która widnieje w dziale „Firmy”), zaś jako imię i nazwisko mieszkańca należy podać własne personalia. W kolejnym polu należy podać hasło, które będzie używane podczas logowania się do systemu. Może być nim (ale nie musi) to samo hasło, które zostało podane podczas zapisu do Księstwa Sarmacji. W polu adresu elektronicznego należy podać adres e-mail który został podany podczas rejestracji przedsiębiorstwa lub zapisu mieszkańca do Księstwa. W polu adresu należy podać **adres sarmacki** (np. ulica Książęca 1, Grodzisk lub w przypadku terenów poza miastami np. D0001A). Ponownie, w tym miejscu należy powiedzieć kilka słów wyjaśnienia.

Rejestrowanie przedsiębiorstwa w systemie (poza punktami wyszczególnionymi powyżej) ma sens wyłącznie wtedy, gdy przedsiębiorstwo posiada potencjalną zdolność produkcyjną, tj. gdy posiada własny teren, a na nim zakład umożliwiający produkcję. Należy najpierw korzystając z działu „Dla mieszkańców” wypełnić formularz zakupu terenu, a następnie – np. za pośrednictwem listy dyskusyjnej Księstwa Sarmacji – znaleźć firmę budowlaną, która na zakupionym terenie wybuduje zakład produkcyjny.

Jako branżę podać należy branżę podaną podczas rejestracji przedsiębiorstwa lub wybrać opcję „Osoba prywatna”, jeśli rejestruje się jako mieszkaniec. Należy zwrócić szczególną uwagę na ten punkt procesu rejestracji – podanie niewłaściwej branży uniemożliwia niekiedy podejmowanie właściwej działalności, jako, że system różni się nieco dla firm wydobywczych, rolniczych, produkcyjnych i transportowych.

2. Produkcja. Po zalogowaniu się do systemu (wypełnieniu na stronie głównej ID mieszkańca lub przedsiębiorca, podaniu hasła podanego podczas rejestracji w systemie oraz wciśnięciu przycisku „Wejść do systemu”) powinna załadować się strona „Magazyny”, zawierająca informacje o tym, co znajduje się w siedzibie firmy oraz o własności firmy jeszcze do siedziby nieprzetransportowanej (w przypadku firm transportowych strona ta nosi tytuł „Baza”).

Dalszy opis dotyczyć będzie firm wytwarzających różnego rodzaju dobra. Istnieją dwa rodzaje takich przedsiębiorstw: przedsiębiorstwa produkujące dobra z wcześniej posiadanych materiałów (budowlane, metalurgiczne, maszynowe *etc.*) oraz przedsiębiorstwa, które dobra wydobywają lub które pozyskują w inny sposób (firmy rolnicze, drzewne).

Podstawą produkcji jest posiadanie narzędzi – bez nich nie jest możliwa produkcja. Maksymalna ilość narzędzi, jaką posiadać może przedsiębiorstwo, to 20 j. Ich cena wynosi 400 lt (20 lt za jednostkę), aktualnie nabyć je można wyłącznie w Magazynach Sarmackich (www.magazyny-sarmackie.wizytowka.pl) od skarbu państwa. Po zakupie narzędzi konieczne jest ich przetransportowanie – jest to zadanie dla firm transportowych. Aktualnie w Księstwie Sarmacji funkcjonują dwa takie przedsiębiorstwa: Sarmacki Transport Spedycyjny (www.sts-sarmacja.prv.pl) oraz Sarmacka Kompania Transportowa (www.skt.wizytowka.pl). Po przetransportowaniu narzędzi do siedziby przedsiębiorstwa należy zwrócić się do administracji systemu z prośbą o ich zarejestrowanie i umożliwienie działalności produkcyjnej.

Drugim czynnikiem wpływającym na potencjalną produkcję jest siła robocza. Im więcej pracowników posiada przedsiębiorstwo, tym więcej dóbr może wyprodukować w ciągu danego dnia. Pracownicy mogą pracować w przedsiębiorstwie na cały, pół lub ćwierć etatu. Zdolność produkcyjna wyrażana jest w jednostkach materiałów, które mogą być przetworzone w ciągu doby do gotowych produktów. Wzorem na tę zdolność jest $E \times 10 \times N/20$, gdzie E to suma etatów, 10 – to stała liczba surowców możliwych do przetworzenia, przypadająca na jeden etat, zaś N to ilość narzędzi (jak zostało wspomniane, 20 j. narzędzi umożliwia pełną produkcję). W uproszczeniu wzór na zdolność produkcyjną to $E \times N/2$. I tak np. przedsiębiorstwo o nazwie Maszyny sp. z o.o., zatrudniające jednego pracownika na pełny etat i jednego pracownika na pół etatu, posiadające 10 j. narzędzi ma E równe 1,5 i N równe 10, zatem jego zdolność produkcyjna jest równa 7,5.

Aby rozpocząć produkcję, należy najpierw zarejestrować towar, który ma być produkowany (dział „Nowy towar”). Surowce muszą uprzednio znajdować się w magazynach firmy, więc nie da się np. zarejestrować towaru stal, wytwarzanego z żelaza i węgla, jeżeli żelazo i węgiel nie będą znajdowały się w hucie. W przypadku firm rolniczych, drzewnych i wydobywczych nie jest konieczne spełnienie tego warunku – podają one po prostu nazwę. **Nazwa towaru powinna być pisana w całości małymi literami oraz nie powinna zawierać polskich znaków diakrytycznych.**

Zdarzyć się może, iż konieczne będzie wprowadzenie zmian do procesu wytwarzania dobra. Należy w tym celu udać się na stronę „Nowy towar”, podać starą nazwę oraz na nowo określić materiały niezbędne do produkcji towaru. Aby skasować towar, należy podać jego nazwę oraz pozostałe pola pozostawić puste (lub wypełnić je zerami). W przypadku firm rolniczych, drzewnych i wydobywczych aby skasować istniejący towar należy podać jego nazwę i zatwierdzić wybór.

Właściwy proces produkcji może zostać wykonany za pośrednictwem strony „Produkcja”. Na stronie znajdować się powinny podstawowe parametry przedsiębiorstwa (ID właściciela, ilość narzędzi, ilość etatów, zdolność produkcyjna, ilość przetworzonych danego dnia surowców i ilość surowców, jaka potencjalnie pozostała do przetworzenia). Tu dodać należy, iż zdolność produkcyjna jest limitem dla danego dnia – każde wytworzenie dobra powoduje zmniejszenie tej wartości, i niekiedy będzie konieczne dokończenie produkcji w dniu następnym. O tym nieco później.

Poniżej parametrów znajdują się zarejestrowane towary, które można produkować. Obok nich w nawiasach kwadratowych znajduje się informacja o surowcach niezbędnych do ich produkcji oraz ilość danych surowców znajdująca się w magazynach. Na końcu wiersza znajduje się informacja o tym, ile surowców łącznie składa się na jedną jednostkę danego towaru. Jeżeli będzie większa od zdolności produkcyjnej, niezbędne będzie wykonanie jednego z poniższych kroków:

- 1) zwiększenie na czas produkcji zatrudnienia w przedsiębiorstwie tak, by była ona możliwa,
- 2) zakup większej ilości narzędzi w celu zwiększenia zdolności produkcyjnej,
- 3) skasowanie towaru i zarejestrowanie zamiast niego mniejszych podzespołów – jest to rozwiązanie najbardziej optymalne.

Zalóżmy, iż przykładowe przedsiębiorstwo Maszyny sp. z o.o. chce wyprodukować z 6 j. stali i 2 j. miedzi duży dźwig. Jak wiadomo, jego zdolność produkcyjna wynosi 7,5 j., zatem nie byłoby możliwe wyprodukowanie dźwigu w ciągu jednego dnia. Należy więc zarejestrować jako nowy towar nie dźwig, ale np. dźwig-a (6 j. stali) i dźwig-b (2 j. miedzi), i każdego dnia wyprodukować tylko jeden moduł.

Rozwiązanie takie jest szczególnie często stosowane w budownictwie. Odnośnie procedury budowania domów należy się również kilka słów wyjaśnienia. Przyjmuje się, że proces budowy (produkcji) rozpoczyna się już we właściwym miejscu, zatem nie jest konieczne późniejsze „przetransportowanie” budynku, co siłą rzeczy byłoby nierealne. Proces budowy obejmuje więc jej zarejestrowanie („Nowy towar”) i wykonanie („Produkcja”). Przyjmuje się, że materiały budowlane są już dostarczone na miejsce budowy.

Aby wyprodukować towar, należy zaznaczyć go na stronie „Produkcja”, poniżej podać ilość jednostek do wyprodukowania oraz zatwierdzić wybór przyciskiem „Wyprodukuj!”. Po wyprodukowaniu dobra, trafia ono do magazynów, skąd można je sprzedać oraz przetransportować (nie dotyczy nieruchomości).

3. Sprzedaż. Sprzedaż dóbr w systemie odbywa się za pomocą formularza na stronie „Sprzedaż”. Znajduje się na niej prosty formularz, w którym wybiera się towar do sprzedaży, podaje się identyfikator kupującego (osoby lub przedsiębiorstwa) oraz ilość jednostek towaru. Cała transakcja jest zatwierdzana przyciskiem „Sprzedaj!”. Należy dochować staranności odnośnie podawania identyfikatora kupującego – z chwilą sprzedania towar staje się własnością osoby (firmy), której identyfikator podano, i przedsiębiorstwo nie ma już na niego wpływu.

Kiedy towar zostanie sprzedany, na stronie „Magazyny” firmy sprzedającej pojawi się on w dziale „Sprzedane, nieprzetransportowane” poniżej identyfikatora osoby (firmy), której go sprzedano. U kupującego znajdzie się on w dziale „Zakupione, nieprzetransportowane”. Będzie tak do czasu, aż nie zostanie przetransportowany: wówczas zniknie on zupełnie ze strony „Magazyny” sprzedawcy, a u kupującego pojawi się w dziale „Zawartość magazynów”.

4. Transport. Transportem zajmują się wyspecjalizowane przedsiębiorstwa. „Narzędziami” w firmach transportowych są samochody o określonej ładowności. Po zakupie samochodu należy zwrócić się do administracji systemu z prośbą o jego zarejestrowanie. Średniej wielkości samochód ciężarowy umożliwia dzienny transport 100 j. różnego rodzaju dóbr (jest to możliwe w razie posiadania jednego pracownika na cały etat). Aby zwiększyć dzienną zdolność transportową nie wystarczy zatrudnić kolejnego pracownika, niezbędny jest również zakup kolejnego samochodu. Transport nie jest możliwy, oczywiście, bez benzyny. Każda jednostka benzyny w magazynach przedsiębiorstwa transportowego („Baza”) umożliwia transport 100 j. dóbr, wraz z każdą przetransportowaną jednostką jej ilość się zmniejsza – o czym należy pamiętać, w przeciwnym wypadku może się okazać, iż samochód nie będzie nawet w stanie opuścić przedsiębiorstwa w celu zakupu... benzyny.

Aby przetransportować dany towar należy wejść na stronę „Transport” oraz wypełnić formularz. Jako nazwę przewożonego towaru należy podać właściwą nazwę, zwracając uwagę na wielkość liter (ma ona znaczenie). Jako ilość należy podać liczbę jednostek do przetransportowania. Jako lokalizację podaje się zazwyczaj przedsiębiorstwo lub osobę, która sprzedała dany towar, jako właściciela i cel – nabywcę. Transport rozważmy na przykładzie: kopalnia wydobyla 10 j. węgla, który sprzedała elektrowni. Załóżmy, że ID kopalni to X0001, a ID elektrowni – X0002. Aby przetransportować węgiel, właściciel firmy podaje następujące wartości pól formularza: „węgiel” jako nazwę przewożonego towaru, „10” jako ilość przewożonego towaru, „X0001” jako lokalizację towaru (kopalnia), „X0002” jako właściciela towaru oraz cel towaru (elektrownia).

